

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2776/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Рајковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство финансија, Пореска управа – Филијала у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 17/2019 од 12.04.2019. године, у седници од 16.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1. 17/2019 од 12.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П1. 2043/15 од 06.09.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужена обавезе да му накнади разлику између изгубљене зараде и остварене зараде од самосталне делатности за период од 04.05.2005. године до 15.03.2011. године, у појединачним износима наведеним изреком, са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате и да на наведене износе за тужиоца уплати доприносе обавезног осигурања надлежном фонду по стопи и основици важећим на дан уплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 316.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1. 17/2019 од 12.04.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужилац обавезан да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 176.250,00 динара, а у преосталом делу је захтев тужене за накнаду трошкова поступка одбијен.

Против другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14) и утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужбом од 30.04.2015. године, тражено је да се тужена обавезе на исплату износа од 2.400.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом. Последњим преиначењем тужбе у поднеску од 21.06.2018. године, тражена је исплата износа од 2.531.270,83 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић